

billiger dem som Forbedringer af Lovudkastet. Det høje Thing vil indse, at, skøndt Forflagenes Antal er stort, reducere nogle af dem sig til at være Redactionsforandringer, andre indskrænke sig til en Tydeliggjørelse, og en Fuldstændiggjørelse af, hvad der allerede ligger i Udcastet, og det er kun enkelte Punkter, der kunne anses for at have mere væsentlig Betydning.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg berøre et andet Punkt, nemlig Befolkningens Stilling til nærværende Sag, med Hensyn til hvilken vi, da Befolkningen ikke er repræsenteret ved nogen Rigsraadsmand, kun, ad indirecte Veie have kunnet forfatte os Rådskab. Imidlertid er der foruden de Andragender, som jeg omtalte igaar under en anden Sag, fra Beboerne af de 8 østlige Sogne af det forrige Nørre-Thyrstrup Herred indkommet et Par Henvendelser, som Udvalget har høvt Veilighed til at tage Hensyn til, og som jeg efter denne Behandlings Slutning, skal have den Ære at overgive til den ærede Formand, for at de paa forretningsmæssig Maade kunne blive bragte til Thingets Rådskab. De Indvendinger, der ere indeholdte i disse Andragender, ere af mindre væsentlig Art; nogle støtte sig til Misforstaaelser af Lovudkastet, medens andre, ligeledes af mindre væsentlig Art, ere af Udvalget blevne tagne i Betragtning ved Ændringsforslagene til de forskjellige Paragrapher, som jeg skal tillade mig nærmere at omtale. Jeg skal efter disse indledende Ord, gaae over til Lovudkastets enkelte Paragrapher.

Til §§ 1 og 2 er der ikke stillet Ændringsforslag fra nogen Side, og jeg skal derfor ikke gjøre nogen Bemærkning derved. — Hvad § 3 angaaer, da har Udvalget foreslaaet denne Paragraph omredigeret, men Omredactionen gaaer ganske vist i samme Retning, som fra Regjeringsens Side er tilfattet. Et af de Andragender, som ere indkomne, har nemlig viist, at Befolkningen har misforstaaet Udkastets Bestemmelser i denne Paragraph i en Retning, som ikke kan anses overeensstemmende med dens Mening, og Udvalget har derfor fundet det rigtigt, ligesom ogsaa Regjeringen har tiltraadt det, at Paragraphen affattes paa den foreslaaede Maade. — Hvad § 4 angaaer, da

falder den i to vigtige Affnit. Det første af disse angaaer et Forhold, som er eiendommeligt for Hertugdømmet Slesvig, og som vi aldeles ikke kjende hos os, nemlig den Begrænsning i Formueskællerskabet imellem Ægtefæller, som har sin Hjemmel i Gyldste Lov. Medens nu Indførelsen af den kongerigste Lovgivning fra 1ste April 1867 vilde ophæve enhver saadan Indskrænkning, har allerede Udcastet høvt den Tanke, at, det vilde være mindre rigtigt at gjøre et saadant Indgreb i et Forhold, der har en saadan historisk Betydning som dette; Udcastet er imidlertid blevet staaende ved at hjemle Ægtefællerne Ret, til, uafhængigt af det med den 1ste April 1867 indtrædende fuldstændige Formueskællerskab, at beholde den Jord, de før dette Tidspunkt allerede havde erhvervet som deres Særeieendom, uagtet der maaskee deraf kunde opstaae mindre heldige Følger; i alt Fald vil det være mere naturligt, at naar man respecterer den ældre Lovgivning indtil et vist Punkt, at man da ogsaa gaaer videre. Dette Punkt har nu været afhandlet deels i Udvalget, og deels mellem Udvalget og Regjeringen, og man er derved kommen til at stille et Forslag, der gaaer videre end Regjeringens, men gjør det i en Retning, der tilfigter at bevare den hidtil gjældende Retts Regler om Ægtefællers Afgang til, uafhængigt af Formueskællerskabet; at erhverve og beholde Jord i Særeie, for alle de Ægtefæller, som ere stiftede forinden den 1ste April 1867. Man har gjort dette, fordi en Umødelighed mod Befolkningen i dette Punkt vil staae deres Følger og Interesser, og jeg tillader mig derfor ganske særligt at anbefale det ærede Thing det Forslag, vi her have tilladt os at stille. Det næste Affnit i denne Paragraph angaaer Ægtepagter. Med Hensyn til disse har allerede Udcastet tilfattet at udtale, at Ægtepagter, oprettede inden 1ste April 1867, skulle forblive gjældende i samme Omfang som hidtil. Udvalget har imidlertid meent, at det vilde være rigtigt at gaae et Stykke videre og har derfor stillet et Forslag, hvis Vedtagelse vil give Befolkningen Veilighed til, indtil 1ste April 1870, at kunne oprette Ægtepagter i samme Omfang, og med samme Virkning som hidtil. Det kan ligeledes antages, at dette Forslag vil være Befolkningen